

Het Sliedrechts dialect (229)

Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht"

AEL

"M'n neef viert 'n zondag z'n verjaerdag en hèt ons uitgenôdjigd in Waarkendam, gaon jullie mee?" Zô nôdjigde 'n clubvriend van ons 'n hêl groepie uit, om d'r 's 'n gezellig weekendjie van te maake. Gêên mens was t'r tege en dat kon ok niet. De man was nou êemel veuls te aerdig en al haotte je verjaerdaege tot in de grond vâ je hart, omdà je zelluf al weer aan 't volgende kruisie toe ben, waer d'r toch al nie zô veul van zijn, je mós wel. D'r was nog 'n rede, om nie bepaold naer deuzen dag uit te kijke en dat was 't ete dà je ongetwijfeld voorgeschutteld zou krijge, want de man was wild op vis. "Wild op vis" mag dan wel 'n aerdige woordspeuling zijn, mor daer mot 't, wat mijn betreft, mee ophouwe. Levende visse zie je zelde, omdà ze onder waoter blijve en azzie ze al ziet, zegge ze niks en dat lijkt me genog rede om ze nie te vertrouwe. Mor goed, zin of gêên zin, we stapte met acht man in 't volkswaogebussie van onze vriend en gonge vol goeje voornemes op pad.

Biologisch en gastronomisch

't Was begin maart en dat was voor ons aanlaiding om 's over z'n sterrebeeld visse te fielesofere. "Zouwe visse meschie van visse houwe?" "Biologisch gezien zal dat best waer weze, mor gastronomisch gezien lijkt me die stelling onhouwbaor" Zô, wat dommig praotend, kwamme me uitaaindelijk in Waarkendam aan en daer leek aales best mee te vaale. De sfeer was best, de vooraffies en de wijn wazze voortreffelijk en zelfs d'n ael viel in goeje aerde, al is dat weer 'n maarkwaerdige uitdrukking in dut verband. Aal praotend over koeichies en kallefies, wat bij dut dienee nie bepaold tactvol lijkt, wazze me al 'n flink stuksie gevodderd met 't mael, toen d'r iemand vroeg: "Hoe vang ie aal dien ael nou aagelijk?"

Pepiere servetjies

"Dà 's hier in de buurt nie zô moeilijk" zee onze gastheer, "want we vange hier taomelijk veul ratte!" Die laete we dan met 'n stêên om d'r haals, en aaltijd op 't zelfde plek, zakke en daer wemelt 't dan aaltijd van de paeling. Nae dut verhaol toog tie mè z'n vrouw naer 't keukentjie om de toetjies in orde te brenge, t'rwijl z'n neef hullie daerbij hielp. Van deuze gelegenighaaid maakte we as 'n haos gebruik om de overgebleve visse in pepiere servetjies te wikkele en ze bliksemsnel in onze broekzakke te douwe, want iets aandere wisse me ok nie zô gaauw te bedenke. Onderdehand was 't, nae de toetjies, tijd geworde om naer huis te gaon, mor dat gaf ons nò niet de gelegenighaaid om 't banket te loze, omdat die neef d'r nog bij was. Donkergrijze vetvlekke in onze broeke beweze ondertusse, dat servetjies niet 't iediejaole middel zijn om vet tege te houwe, mor onze vriend maarkte gelukkig niks.

Onze vrouwe thuis maarkten 't wél.....en toen wazze we nog nie jaerig!

Bedankt weer, heer T.S. uit G. voor deze originele bijdrage!

Reacties:

R. Buizert. Weresteijn 1. Tel.01840- 12035.

K. Lissenburg- v. Genderen. Weresteijn 72. Tel.01840- 15368.